

Panteó de la família Estaper Cuyàs del Bosch

El Masnou

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Panteó 21, illa 2ª del Cementiri (Av. Joan XXIII, 112-114)

Coordenades:

Latitud: 41.48561
Longitud: 2.31045
UTM Est (X): 442435
UTM Nord (Y): 4592896

Classificació

Número de fitxa: 08118 - 262
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Any: 1905
Autoria de l'element: Pere Andreu, Jaume Gustà Bondia i Venanci Vallmitjana i Barbany
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Accés: Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada

Fitxes associades:

[Cementiri](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 27/01/2010 - 01:00

Descripció

Panteó format per dos cossos precedits per l'accés a la cripta, que està cobert amb una llosa de marbre decorada amb una creu en relleu. A continuació hi ha el mausoleu bastit damunt un podi. El cos inferior té forma trapezoïdal, en el qual s'obre una fornícula d'angles rectes on hi ha un petit altar flanquejat per dues columnes sobre basament. A sobre l'altar hi ha un Sant Crist. A banda i banda, dues plaques amb una inscripció on Joaquina Estaper fa una dedicatòria als seus pares i germans, i al frontal de l'altar, un relleu amb un anagrama de la Mare de Déu.

El cos superior està format per un frontó triangular decorat amb motlures i fulles d'acant; en el timpà's s'observen relleus ornamentals que representen motius de l'ofici de farmacèutic (copes, serp, ...). Una gran creu de pedra decorada amb motius vegetals i u gran anell central, corona tot el conjunt.

El mausoleu està precedit per una escala de marbre on reposa l'escultura d'un àngel, obra de Venanci Vallmitjana.

Observacions:

L'àngel ha patit actes de vandalisme, perdent una mà, les ales i la trompeta.

Història

Aquest panteó es va construir en dues fases. L'any 1891, Antoni Estaper Cuyàs presentava un projecte inicial que partia d'una cripta de tres pisos i preveia un alçat exterior delimitat per una tanca de ferro. Gran part de la superfície era ocupada per un monticle de roques rematat amb una creu. L'any 1905, Joaquina Estaper, la última dels sis germans cap del quals va tenir descendència, va encarregar un nou projecte a Jaume Gustà Bondia que només afectava la part exterior.

Bibliografia

RICO VÁZQUEZ, Miquel i ROIG LERONES, Marta (2008). El cementiri del Masnou, un museu a l'aire lliure (segles XVIII-XXI). III Beca d'investigació i de recerca local del Masnou, 2006, dins La Roca de Xeix, núm. 27. Ajuntament del Masnou, El Masnou.

